

РЕШЕНИЕ

№ 5479

гр. София, 29.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 16.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **11486** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.19, ал.1 от Закон за регистър БУЛСТАТ (ЗРБ), вр. чл.145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба на Я. Б. С. – А., чрез адв. Р. А. – К., срещу Решение № РД-01-835/30.11.2022г. на директор на дирекция „Правно обслужване, човешки ресурси и деловодство“ – оправомощено лице със Заповед № РД-01-528/25.08.2022г. на изп. директор на Агенция по вписванията, с което е потвърден отказ № 2022111016484403/10.11.2022г. на служител по регистрация, постановен по заявление вх.№ 20221103164025/03.11.2022г., с което е заявено вписване на Я. Б. С. – А. като физическо лице упражняващо дейност с код по К.-2008 90.03 „Творческа дейност в областта на литературата и изкуствата“, с професия „АВТОР“.

Жалбоподателката поддържа, че решението е необосновано и незаконосъобразно. Поддържа, че не са изложени конкретни мотиви и не са обсъдени заявените от нея възражения. Оспорва да са налице и материалноправните предпоставки за постановяване на отказ за вписване, тъй като изискването на чл.11, ал.2, т.1 ЗРБ е приложимо, когато такъв документ се изисква от закона. В тази връзка твърди, че няма законово изискване за да бъдеш вписан с професия „автор“ да притежаваш съответна диплома или друг документ удостоверяващ това качество. Позовава се на чл.5 от ЗАПСП и поддържа, че твърдението, че си автор на дадено произведение е достатъчно, без да е необходимо да се представя нарочен документ. Поддържа, че е автор на стихове, картички и други произведения, които прилага към жалбата. Прави

искане решението да бъде отменено и вместо него да бъде постановено ново, с което да бъде постановено вписване на заявените обстоятелства.

Ответникът по жалбата - Директор на дирекция „Правно обслужване, човешки ресурси и деловодство“ при Агенция по вписванията, чрез своя пълномощник в съдебно заседание оспорва жалбата.

Софийска градска прокуратура не взема становище.

Съдът като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира следното:

Фактичката обстановка не е спорна.

Производството е образувано по заявление вх. № 20221103164025/03.11.2022г. подадено в Служба по регистрация – С. за вписване на жалбоподателката Я. Б. С. – А. като физическо лице упражняващо дейност с код по К.-2008 90.03 „Творческа дейност в областта на литературата и изкуствата“, с професия „АВТОР“. Не се оспорва, че подаденото заявление е в предвидената по чл.9, ал.2 ЗРБ форма – образец РБ-2 и съдържа необходимите реквизити по чл.9, ал.2 ЗРБ. Заявлението е подадено от оправомощено лице по чл.9, ал.3 ЗРБ. Към заявлението са приложени: декларация по чл.9, ал.4 от ЗРБ за истинността на заявените за вписване обстоятелства; платежно нареждане; пълномощно; диплома за средно образование на жалбоподателката.

С указания за отстраняване на констатирани нередовности от 03.11.2022г. и последното от 09.11.2022г. служител по регистрацията е дал указания по реда на чл.16, ал.3 от ЗРБ, а именно: да се приложи документ, удостоверяващ заявената дейност и професия, като е указано, че представената диплома за средно образование не е такъв документ. Даден е срок за изпълнение на указанията до изтичане на срока по чл.17, ал.3 ЗРБ. Не е спорно, че до изтичане на срока други, различни документи, не са представени, с оглед на което служителът по регистрация е постановил отказ № 2022110908171955/09.11.2022г. Този отказ е обжалван по административен ред с жалба до изпълнителния директор на Агенцията по вписванията, който отказ е потвърден с обжалваното в настоящото производство Решение № РД-01-835/30.11.2022г. на директор на дирекция „Правно обслужване, човешки ресурси и деловодство“ – оправомощено лице със Заповед № РД-01-528/25.08.2022г. на изп. директор на Агенция по вписванията. За да потвърди отказа, административният орган е приел, че указанията да се представи документ, удостоверяващ заявената дейност и професия, са били правилно дадени на заявителката, а неизпълнението им е основание съгласно чл.17, ал.3 ЗРБ за постановяване на отказ за вписване.

Тези обстоятелства не са спорни по делото.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По делото не е представен отказът на служителя по регистрация с № 2022110908171955/09.11.2022г., но доколкото не се оспорва, че той е редовно и надлежно обжалван (жалбата срещу него е приложена) съдът намира, че с оглед разпоредбата на чл.19, ал.1 ЗРБ в настоящото производство следва да бъде разгледана жалбата срещу Решение № РД-01-835/30.11.2022г.

Съгласно правомощията си по чл.146 АПК съдът при преценка законосъобразността на административния акт проверява дали е издаден от компетентен орган (т.1), в съответната форма (т.2), допуснато ли е съществено нарушение на административно-производствени правила при издаването му (т.3), налице ли е

противоречие на административния акт с материалноправни разпоредби (т.4) и несъответствие с целта на закона (т.5), като съдът не е ограничен от посочените от оспорващия основания, а проверява всички основания по чл.146 АПК.

Съответствието на оспорения акт с материалния закон се преценява към момента на издаването на административния акт (чл.142, ал.1 АПК).

Оспореният акт е издаден от компетентен орган – оправомощено лице със Заповед № РД-01-528/25.08.2022г. на изп. директор на Агенция по вписванията – приложена по делото, във валидна форма на електронен документ. При издаването му обаче, са допуснати нарушения на административно-производствени правила, които са ограничили правото на защита на заявителката.

Подаденото от заявителката заявление вх.№ 20221103164025/03.11.2022г., въз основа на което е образувано процесното административно производство, действително е нередовно, но крайният акт е опорочен поради неправилно дадени указания по реда на чл.17, ал.3 ЗРБ за отстраняване на нередовностите.

Заявителката е поискала първоначално вписване в регистър [улица], ал.1, т.9 от ЗРБ. Разпоредбата предвижда в регистъра да се вписват физическите лица упражняващи свободна професия или занаятчийска дейност, тоест допустимо е вписването в регистър БУЛСТАТ по този ред само на физически лица, които упражняват свободна професия или дейност. В тази връзка и разпоредбите на чл.7, ал.2, т.7 и 8 от ЗРБ, уреждащи съдържанието на регистъра, предвиждат за лицата по чл.3, ал.1, т.9 да се вписват упражняваните дейности/професии или занаяти по Закона за занаятите, както и документи, удостоверяващи извършването на определена дейност или придобиването на званието майстор или калфа по Закона за занаятите.

Дали са представени със заявлението необходимите документи удостоверяващи извършването на посочената от заявителя дейност или занаят, са сред обстоятелствата, които попадат в приложното поле на проверката, която извършва служителят по регистрацията на основание чл.16, ал.3, т.4 от ЗРБ. Разпоредбата на чл.17, ал.3 ЗРБ изрично предвижда, че когато към заявлението за вписване и заличаване не са приложени всички документи, които се изискват по закон, или когато не е платена дължимата държавна такса, служителят по регистрацията дава указания на заявителя за отстраняване на нередовността. Отказ за вписване може да бъде постановен само ако указанията не са изпълнени в срока по чл.17, ал.3 ЗРБ. В тази връзка, след като санкцията при неизпълнение на дадените указания е постановяване на отказ за вписване, то указанията на служителят по регистрацията трябва да бъдат ясни, конкретни и точни.

В случая, със заявлението жалбоподателката е поискала да бъде вписана като физическо лице упражняващо дейност с код К.-2008 – 90.03 – „Творческа дейност в областта на литературата и изкуствата“. Съгласно утвърдената класификация на икономическите дейности съгласно Заповед № РД-07-317 от 29.11.2007г. на председателя на НСИ, тази дейност попада в група: Артистична и творческа дейност и включва: дейности на индивидуални творци като скулптори, художници, художник-аниматори, гравьори, офортисти и др; дейности на индивидуални автори за всички области, вкл. белетристика, техническа литература и др; дейности на журналисти на свободна практика; реставрация на произведения на изкуството като картини и др. Към заявлението не са представени никакви документи удостоверяващи извършването на таква дейност.

В тази връзка, на основание чл.17, ал.3 ЗРБ служителят по регистрацията е следвало

да даде указания на заявителката, на първо място конкретно да уточни упражняването на каква точно дейност измежду изброените в код К.-2008 – 90.03 иска да бъде вписано в регистър БУЛСТАТ, че упражнява, както и да представи документи, удостоверяващи извършването на конкретната дейност. Следва да се съобрази и, че се касае за извършване на икономическа дейност, упражняването на която подлежи на вписване в регистъра. Такива указания не са дадени. Вместо това са дадени общите указания „да се приложи документ, удостоверяващ заявената дейност и професия“. Не става ясно какъв точно документ – удостоверяващ заявената дейности и професия се иска от заявителката. Както беше посочено по-горе, на основание чл.7, ал.2, т.8 от ЗРБ, в регистъра се вписват документи удостоверяващи извършването на заявената дейност, а не – удостоверяващи дейността. Може би и поради тази причина, в изпълнение на указанията заявителката е представила диплом за средно образование, явно считайки, че се изисква документ за професионална квалификация. Очевидно е, че от една страна указанията са неправилни, а от друга са и неясни. Неизпълнението на неправилни и неясни указания, не е основание за постановяване на отказ за вписване. Грешните указания на служителя по регистрацията в крайна сметка са се отразили и на правилността на крайния административен акт, обжалван в настоящото производство. Актът е постановен и в нарушение на общия принцип на чл.30 АПК.

По тези съображения съдът намира, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена. След отмяна на акта, преписката следва да се върне на административния орган за продължаване на процесуалните действия по заявлението с даване на указания по реда на чл.17, ал.3 ЗРБ – да се уточни упражняването на каква точно дейност измежду изброените в код К.-2008 – 90.03 заявителката иска да бъде вписано в регистър БУЛСТАТ, че упражнява, както и да представи документи, удостоверяващи извършването на конкретната икономическа дейност.

При този изход на спора право на разноски има жалбоподателката на основание чл.143, ал.1 АПК. Претендира сумата от общо 1410 лева, от които 10 лева – платена държавна такса и 1400 лева – адвокатско възнаграждение. Ответникът релевира възражение за прекомерност по чл.78, ал.5 ГПК за платеното адвокатско възнаграждение, което съдът намира за неоснователно, с оглед действителната фактическа и правна сложност на делото, както и фактът, че платеното възнаграждение е близко до минималния размер по чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. По тези съображения, в полза на жалбоподателката следва да се присъдят направените разноски.

Воден от горното, Административен съд София град, 27 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Я. Б. С. – А., Решение № РД-01-835/30.11.2022г. на директор на дирекция „Правно обслужване, човешки ресурси и деловодство“ – оправомощено лице със Заповед № РД-01-528/25.08.2022г. на изп. директор на Агенция по вписванията, с което е потвърден отказ № 2022111016484403/10.11.2022г. на служител по регистрацията.

ВРЪЩА преписката на административния орган за продължаване на процесуалните действия по заявление с вх.№ 20221103164025/03.11.2022г. с даване на указания по реда на чл.17, ал.3 ЗРБ, в 7-дневен срок от получаване на съобщението.

ОСЪЖДА Агенция по вписванията да заплати на Я. Б. С. – А. с ЕГН [ЕГН], на основание чл.143, ал.1 АПК, сумата 1410 лева – съдебни разноси.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: